

og fastholde, at der især er en dagligvarehandel i boligområderne og tæt på, hvor folk bor. Men det er ikke nok, og vi kan se, at selv i den periode, hvor det midlertidige stop har fungeret, er der stadig væk mange lokalbutikker, der må dreje nøglen om. Det hænger efter vores opfattelse sammen med, at bl.a. de store centre og de store butikker har nogle urimelige konkurrencefordele i forhold til de lokale butikker. Det ligger os stadig væk på sinde at ændre på det og især på deres mulighed for afskrivninger, idet de over 10 år kan afskrive 6 pct. hvert år af investeringerne. Det er en urimelighed, at man lægger afskrivningsregler ind, når der er rigeligt med butikker. Der er faktisk alt for mange butikker, og de ligger endda efterhånden forkert, for de ligger ikke dér, hvor folk bor, så halvdelen af befolkningen – det er dem, der ikke har bil – bliver gradvis afskåret fra at få direkte adgang til en dagligvarebutik.

Derfor mener vi, at der også skal gøres noget ved afskrivningsreglerne, og vi mener også, at der bør lægges en afgift på de urimelig store parkeringsarealer, som ligger ved de store centre, og som jo belaster hele trafiksystemet. Det er rimeligt, at man derigennem også kommer til at betale den del af den samfundsmæssige omkostning, der er ved at bygge storcentre. Det vender vi tilbage til, når Butikskommissionen kommer med sin redegørelse, og vi har stadig væk et beslutningsforslag liggende i udvalget, som drejer sig om de forhold, som overvintrer.

I øvrigt mener vi, at der skal gøres noget for også at fastholde de små butikker, der eksisterer i dag, og for at få åbnet nye. Det har vi peget på kan ske ved, at det provenu, der kommer ind ved afgifterne, f.eks. kunne gå til at sikre, at dér, hvor der er en egenindsats, en selvorganisering i forhold til at bevare en lokal brugs eller en andel, skal man eventuelt også med offentlige midler fra den fond gå ind og støtte det.

Vi ser i øvrigt også gerne, at mange offentlige servicefunktioner bliver lagt ud i de lokale butikker, sådan at det kan være det sidste, der kan være med til at give en omsætning, der gør, at en brugsuddeler eller lignende kan holde skindet på næsen.

Med disse ord vil vi sige, at det efter vores opfattelse er lykkedes at komme det første, men også et vigtigt skridt i retning af at begrænse butiksdøden. Det er beklageligt, at hverken Venstre eller De Konservative – i hvert fald ikke indtil nu – har forholdt sig til spørgsmålet om butiksdød. Det er jo den, det her egentlig er et skridt til at få stoppet.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Hr. Bent Hindrup Andersen er inde på butiksdøden, og man må jo sige om Enhedslisten, at de har en speciel måde at argumentere på.

Først har man et forslag, hvor man siger: Det er meget vigtigt, at man forsøger at hindre storcentre i at blive til noget, for – siger man – man skal gøre noget for bykernen; det skal være derinde midt i byerne, at erhvervsudviklingen inden for butiksområdet skal ske, så butikkerne kan blomstre op. Dernæst argumenterer Enhedslisten for, at det er vigtigt, at man opkræver bompeng, så folk har svært ved at komme ind i byen. Hver gang der kommer et lovforslag, skal man altså sådan set bare sige det, man har lyst til, for så betyder det ikke så meget, at det ikke hænger sammen med det, man sagde i sidste uge.

Men i dag hedder det altså: Vi skal ind i bymidten, og dér skal al udvikling foregå. Og i sidste uge hed det: Vi sætter bomme op, så vi ikke får så mange derind.

Det er svært for os andre at forstå det. Kan hr. Hindrup Andersen ikke forklare, hvordan der er en sammenhæng mellem de to ting?

(Kort bemærkning).

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Dødsfald er jo noget trist noget, og butiksdød hører også til de kedelige ting her i verden.

Hvis vi går til Danmarks Statistik og ser på året 1986, så var antallet af butikker i Danmark 44.572. Går vi så frem til 1994, var der 44.616. Der er altså flere butikker; det er det, der hedder butiksdød. Det synes jeg også vi skal have en lille forklaring på. Det er en meget aparte måde at bruge de bemærkninger på.

Næh, det, det handler om, er, at man vil tilbage til enevældens gamle system; det er jo det, der også er antydnet af flere af de bemærkninger, der er kommet. Det var dengang, vi havde de rådgivende stænderforsamlinger i Roskilde, og hvad gik hovedparten af Roskilde Stænderforsamlingernes forhandlinger med? Jo, det var andragender fra nogle, der gerne ville have lov til at handle et eller andet sted, hvor der var udstedt kongelige privilegier, hvor de spurgte, om de allernådigst kunne blive omstødt hos centralmagten.

Jeg synes, at vi er ved at nærme os den tid. Med så snæver en regulering er der altså ikke nogle muligheder for bare at give los, give nogle muligheder til dem, der gerne vil virke. Det sæt-